

بسم الله الرحمن الرحيم

رسانه‌های روسیه با دروغ‌هایش چه چیزی را از حزب التحریر مخفی می‌کنند؟

(ترجمه)

زمانی که رسانه‌های روسیه را در پیوند به دست‌گیری اعضای حزب التحریر بررسی نمائیم، متوجه می‌شویم که رابطه این اخبار مرتبط به بعضی از تغییرات دیگر است. در یازدهم اکتوبر 2018م رسانه‌های روسیه خبری را مبنی بر دست‌گیری شماری از اعضای حزب التحریر در تاتارستان روسیه به نشر سپردند که از دستگاه امنیتی دریافت کرده بودند و در همان روز کنفرانس برای رؤسای دولت‌های عضو سازمان شانگ‌های برگزار گردید. بعد از یک ماه از این خبر، در ششم نومبر 2018م خبر دیگری مبنی بر دست‌گیری اعضای حزب از جانب دستگاه امنیتی روسیه به رسانه‌ها مواصلت ورزید؛ اما این بار این خبر با برگذاری کنفرانس سازمان اتفاق اجتماعی امنیت در آستانه همزمان به وقوع پیوست. هفدهمین دیدار رؤسای دستگاه‌های امنیتی بیگانه با مشارکت دستگاه استخباراتی روسیه به تاریخ 7-8 نومبر در مسکو برگزار شد. این کار به صورت اتفاقی نیست که طی سال‌های متمادی تکرار می‌شود. علاوه بر واقعیتی که در ششم نومبر از دست‌گیری شماری از مسلمانانی خبر دادند که دو هفته قبل از این تاریخ، مدت حبس شان ختم گردیده بود.

با روشنائی این اتفاقات، به خبر گرفتاری یک معلول در منطقه تیشیلیابنسک به اسم "امیر گیل یازوف" به اتهام عضویت در حزب التحریر می‌پردازیم. خبر دست‌گیری‌اش در 23 اکتوبر در رسانه‌های اجتماعی پخش شد و از آن طریق به رسانه‌ها رسید؛ نه از طریق اظهارات دستگاه‌های امنیتی. بناءً دست‌گیری یک معلول به دلیل مبارزه علیه تروریسم درست نیست. اما زمانی که رسانه‌ها توجه مردم را به این طرف جلب نمودند، دستگاه استخباراتی روسیه در مورد آن تبصره نمود. این مثال‌ها بیانگر این است که معلومات دستگاه امنیتی روسیه در مورد دست‌گیری اعضای حزب التحریر زمینه دیدارهای را به رسانه‌ها فراهم می‌کند که از طریق آن روسیه برای حفظ اسالیب‌اش در جنگ علیه تروریسم و آوردن امنیت فعالیت می‌کند؛ چون روسیه غیر از موضوع امنیت دست‌آورد دیگری ندارد تا به رخ دولت‌های همجوارش بکشد. اگر واقعیت دولت‌های عضو سازمان

شانگ‌های و سازمان اتفاق اجتماعی امنیت را دقیق ارزیابی نماییم، می‌دانیم که چرا دستگاه امنیتی روسیه بالای حزب التحریر تمرکز دارد.

مسکو در آسیای میانه جایگاه خود را از دست داده است و امیدوار است که در این منطقه از طریق بازی با کشورهای که دعوت حزب التحریر در آن رشد نموده است، تأثیراتش را حفظ نماید. به این معنی که مسکو تلاش می‌کند تا تأثیر خود را در مناطق اتحاد جماهیر شوروی سابق حفظ نموده و آن را از طریق دستگاه امنیتی تقویت نماید و جنگ علیه دعوت اسلامی با منافع دولت‌های عضو سازمان شانگ‌های هم‌خوانی دارد.

روسیه نزد این دولت‌ها راه‌حل‌اش را در جنگ علیه حزب التحریر به نمایش می‌گذارد و بارها آن‌ها را وادار به همکاری در این رویکرد کرده است؛ اما آن‌ها زمانی که وجود خطر را از جانب حزب گمان می‌کنند، این کار را تکذیب می‌نمایند. اظهارات مطبوعاتی دستگاه استخباراتی روسیه هشدار می‌دهد: «بازداشت شده‌ها (اعضای حزب التحریر) بر اساس دستوراتی که از بیرون دریافت می‌کنند، در روسیه دست به کارهای مخالف قانون اساسی می‌زنند. آن‌ها در پی ایجاد دولت تندروی جهانی به نام خلافت هستند و می‌خواهند این کار را از طریق سرنگونی نظام توسط فعالیت‌های تروریستی انجام دهند.»

علاوه بر آن، روسیه اصرار داشت که در اجتماع پارلمانی‌ها در سازمان اتفاق اجتماعی امنیت در آخر اکتوبر لایحه‌ای را در مقابل سازمان‌های تروریستی وضع نماید. در پس این فکر، "اناتولی فیبرنی" معاون مجلس دوما قرار دارد. سپس "فیتشسلاف فالودین" سخنگوی پارلمان روسیه این فکر را طرح نموده و واضح گفت: «راه‌حل طرح شده به دستگاه‌های امنیتی دولت‌های عضو سازمان اتفاق اجتماعی امنیت در عرصه امنیت اجازه فعالیت دسته‌جمعی را می‌دهد.» وی علاوه نمود که قوانین کشورها همسان نیست. روسیه از طریق این لایحه تنها به دنبال تقویت روابط با دستگاه‌های امنیتی کشورهای همسایه‌اش نیست؛ بلکه می‌خواهد جلو تأسیس دولتی را که حزب التحریر در پی آن است، بگیرد و آن را سازمان تروریستی نام می‌نهد.

از زمانی که روسیه کشورهای آسیای میانه قفقاز رود ولگا را اشکال کرده است، مسکو در این سرزمین علیه اسلام مبارزه کرده است و اقدام به عملیات قتل، شکنجه، زندان و انتشار ادعاهای دروغین نموده است. به همین سبب است که در طی سال‌های اشغال هیچ گونه تأثیر استراتژیک را به وجود نیاورده است. روابط در بین دستگاه‌های امنیتی، که روسیه آن‌ها را به گروگان گرفته بود، رو به ضعف گرائیده و ضعف این روابط با ازبکستان بسیار هویداست؛ با تغییر رئیس جمهور و بر کناری رستم اینیاتوف، رئیس دستگاه استخباراتی ازبکستان، روسیه دیگر هیچ گونه تأثیری بالای ازبکستان ندارد.

اما در مورد فعالیت‌های حزب التحریر به عنوان یک حزب سیاسی شناخته شده غیرقابل باور است که حزب می‌خواهد از طریق اعمال تروریستی نظام را تغییر دهد. این ادعا را فعالیت‌های هفتادساله حزب در دهه‌ها کشور در جهان رد می‌کند و اگر احکام استالینی را که در روسیه اعضای حزب التحریر به آن محاکمه می‌شوند، بررسی کنیم، می‌دانیم که هیچ اعتماد بر آنچه در سال‌های آینده بر دولت‌شان وارد می‌شود، ندارند. الله سبحانه و تعالی می‌فرماید:

﴿وَمَكْرُؤًا مَكْرُؤًا وَمَكْرُؤًا مَكْرُؤًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ فَاَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ اَنَا دَمَرْنَاَهُمْ وَقَوْمَهُمْ اَجْمَعِينَ فَتِلْكَ بَيُوتُهُمْ

خَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ وَأُنَجِّينَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿

[نمل: 50-53]

ترجمه: ایشان نقشه مهمی کشیدند (برای نابودی حضرت صالح و پیروان او) و ما هم نقشه مهمی کشیدیم (برای نجات او و پیروانش)؛ در حالی که ایشان خبر نداشتند. بنگر که عاقبت توطئه ایشان چه شد (و کار آنان به کجا کشید؟ عاقبت این شد) که ما آنان و قوم ایشان همگی را نابود کردیم این، خانه‌های ایشان است که بر اثر ظلم و ستم فرو تپیده است و خالی از سکنه شده است. مسلماً در این امر عبرت بزرگی است برای کسانی که آگاه و فهمیده باشند و ما کسانی را نجات دادیم که ایمان آورده و تقوی پیشه کرده بودند.

برگرفته از جریده‌الرایه

نویسنده: سلیمان ابراهیموف

13 ربیع الاول 1440 ه.ق

21 نوامبر 2018 م